

## UITSPRAAK 13 – 078

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellant

tegen

het Bestuur van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder

### 1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 6 augustus 2013 ingekomen brief tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder van 17 juli 2013, waarin zijn verzoek om toelating tot de masteropleiding Psychologie, specialisatie ‘Psychologie van het Kind en de Adolescent’ is afgewezen.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat hij in bezit is van een Bachelor of Arts in psychologie, van de Hebrew University in Israël. Op basis van dit diploma is hij toegelaten tot de masterspecialisatie ‘Klinische Psychologie’. Het niveau van zijn diploma staat derhalve niet ter discussie.

In de afwijzing van zijn verzoek om tevens te worden toegelaten tot de specialisatie ‘Psychologie van het Kind en de Adolescent’ is aangegeven dat appellant niet aantoonbaar beschikt over de kennis van de onderwijseenheden ‘Ontwikkelingspsychopathologie’, ‘Sociaal-emotionele Ontwikkeling’ en ‘Cognitief-intellectuele Ontwikkeling’. Naar de mening van appellant heeft hij deze leerstof wel degelijk behaald. In een bijlage geeft hij van enkele, naar zijn mening relevante, onderwijseenheden uit zijn bachelorprogramma aan wat de inhoud is.

Op de universitaire internetpagina is aangegeven dat kennis op bachelorniveau vereist is van:

- Inleiding tot de psychologie
- Sociale psychologie en organisatiepsychologie
- Persoonlijkheidspsychologie
- Cognitieve psychologie
- Neuropsychologie en/of psychofysiologie en/of biopsychologie

**Uitspraak**  
**13-78**

Blad 2/7

- Klinische psychologie
- Ontwikkelings- en onderwijspsychologie

De onderwijseenheid ‘Ontwikkelingspsychopathologie’ die genoemd wordt in het besluit van 17 juli 2013 staat niet op de internetpagina. Naar de mening van appelland kan deze onderwijseenheid daarom geen grond voor de afwijzing vormen.

Bovendien heeft hij de leerstof van ‘Ontwikkelingspsychopathologie’ verwerkt in de door hem in Israël gevolgde onderwijseenheden ‘Abnormal Psychology’ en ‘Developmental Psychology’.

De leerstof van de onderwijseenheden ‘Sociaal-emotionele Ontwikkeling’ en ‘Cognitief-intellectuele Ontwikkeling’ heeft hij verwerkt in de door hem in Israël behaalde onderwijseenheden ‘Developmental Psychology’, ‘Psycho-biologic Processes’, ‘Neuropsychology’, ‘Psychoanalysis after Freud’, ‘Personality: Development, Change, Nature and Nurture’ and ‘Introduction to Psychotherapy’. Appelland voert verder aan dat in het verleden verschillende Israelische studenten (met name Wallach, Fisch en Hausen) zijn toegelaten tot de masterspecialisatie ‘Psychologie van het Kind en de Adolescent’. Zij hadden dezelfde vooropleiding als appelland. Naar zijn mening moet hij dus worden toegelaten tot dezelfde specialisatie.

Appelland heeft een aanbevelingsbrief van zijn scriptiebegeleider van de specialisatie Klinische Psychologie bijgevoegd. Deze geeft in haar brief aan dat naar haar mening appelland zeer geschikt is voor de specialisatie ‘Psychologie van het Kind en de Adolescent’.

Ten slotte wijst appelland op relevante werkervaring bij “Jerusalem Mountain”, een opvanghuis voor onder andere verwaarloosde kinderen; bij “Reim”, voor kinderen en jong-volwassenen met problemen in de sfeer van communicatie en sociale vaardigheden; en bij het centrum “Alin”, met name de “Shachar”-afdeling, een revalidatiecentrum voor kinderen met lichamelijke of geestelijke problemen. Bij deze verschillende instellingen heeft appelland successievelijk een jaar gewerkt naast zijn studie.

Bij brief van 4 september 2013 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat in de vooropleiding van appelland de onderwijseenheden ‘Ontwikkelingspsychopathologie’, ‘Sociaal-emotionele Ontwikkeling’ en ‘Cognitief-intellectuele Ontwikkeling’ ontbreken. Verweerder verwijst hierbij naar artikel 5.3 van de Onderwijs- en ExamenRegeling, masterprogramma Psychologie 2012-2013 (hierna: de OER).

Het beroep is behandeld op 25 september 2013 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appelland is in persoon op de hoorzitting verschenen. Namens verweerder is XXX, verschenen.

Uitspraak

13-78

Blad 3/7

## 2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 6 augustus 2013 door het College ontvangen brief heeft appelland tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 17 juli 2013. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

## 3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 17 juli 2013, waarbij het verzoek van appelland om te worden toegelaten tot de masteropleiding Psychologie, specialisatie 'Psychologie van het Kind en de Adolescent' is afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appelland wil op grond van zijn aan de Hebrew University, Israël, met succes afgeronde 'Boger' worden toegelaten tot de masteropleiding Psychologie, specialisatie 'Psychologie van het Kind en de Adolescent', aan de Faculteit der Sociale Wetenschappen.

Vast staat dat appelland niet (ook) beschikt over een met goed gevolg aan de Universiteit Leiden afgeronde bacheloropleiding, als bedoeld in artikel 7.30a, eerste lid, van de WHW.

Zijn verzoek om toelating dient derhalve te worden beoordeeld aan de hand van de bij of krachtens artikel 7.30d juncto 7.30b van die wet gestelde vereisten.

Krachtens het Verdrag inzake de erkenning van getuigschriften betreffende het hoger onderwijs in de Europese regio (Trb 2002, 113 en 137) waarbij ook Israël partij is, dient het verzoek om toelating van appelland te worden beoordeeld aan de hand van de bij of krachtens artikel 7.30d van de WHW gestelde vereisten. Dit artikel laat onverlet de bevoegdheid van het instellingsbestuur om een aanzienlijk verschil aan te tonen tussen de algemene eisen betreffende de toegang op het grondgebied van het land waar de kwalificatie werd behaald en de algemene eisen bij of krachtens de WHW.

Ingevolge artikel 7.30d juncto artikel 7.30a, derde lid, van de WHW verstrekt het instellingsbestuur desgevraagd een bewijs van toelating, indien: a) de betrokkene voldoet aan de door het instellingsbestuur voor de opleiding vast te stellen eisen, indien: b) voor zover het instellingsbestuur het aantal ten hoogste voor de opleiding in te schrijven personen heeft vastgesteld, dat aantal niet wordt overschreden. De onder a bedoelde eisen worden opgenomen in de Onderwijs- en

**Uitspraak**  
**13-78**  
Blad 4/7

examenregeling. Voor de masteropleiding Psychologie, specialisatie 'Psychologie van het Kind en de Adolescent' is dit de Onderwijs- en ExamenRegeling Master Psychologie.

Ingevolge artikel 7.30d juncto artikel 7.30b, eerste lid, van de WHW hebben deze eisen uitsluitend betrekking op kennis, inzicht en vaardigheden die kunnen zijn verworven bij beëindiging van een bacheloropleiding.

Ten aanzien van de voor toelating tot de masteropleiding geldende vereisten is in artikel 5.1 van de OER vermeld dat rechtstreekse toegang wordt verleend aan wie een Bachelor Psychologie heeft behaald aan de Universiteit Leiden.

In artikel 5.2 van de OER is vermeld dat een bewijs van toelating door het faculteitsbestuur wordt verstrekt indien de student voldoet aan de toelatingseisen zoals vastgelegd in artikel 5.1 van de OER, voorzover het door het College van Bestuur vastgestelde aantal ten hoogste voor de opleiding in te schrijven personen niet wordt overschreden.

In artikel 5.3 van de OER is vermeld dat, onverminderd hetgeen in artikel 5.2. is bepaald ten aanzien van de capaciteit degenen tot de opleiding worden toegelaten:

- die beschikken over de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding bedoeld in artikel 5.1; en
- aan wie de graad Bachelor van een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs is verleend, of die aantonen te voldoen aan de eisen die daarvoor worden gesteld; en
- die naar het oordeel van het faculteitsbestuur voldoende kennis van de Engelse taal hebben, zoals dient te blijken uit een IELTS score van 7 of een TOEFL score van 100/250/600 of daaraan gelijkwaardig (voor wie geen moedertaalspreker van het Engels is).

Verder dienen zij te voldoen aan het vereiste van kennis op bachelorniveau van:

- Inleiding tot de psychologie
- Sociale psychologie en organisatiepsychologie
- Persoonlijkheidspsychologie
- Cognitieve psychologie
- Neuropsychologie en/of psychofysiologie en/of biopsychologie
- Klinische psychologie
- Ontwikkelings- en onderwijspsychologie

Bovendien dienen zij kennis op gevorderd niveau te hebben verworven van een derdejaars bachelorcurcus op het gebied van de masterspecialisatie. Ook dienen zij voldoende kennis te hebben van Onderzoeksmethoden en Statistiek (tenminste 20 ECTS, daarin begrepen onder meer het toepassen van SPSS).

**Uitspraak**

**13-78**

Blad 5/7

Uit deze bepalingen blijkt dat voor toelating tot de masteropleiding niet alleen vereist is dat de student beschikt over voldoende kwaliteiten op het gebied van Psychologie, blijkende uit met goed gevolg afgelegde onderwijseenheden, van tenminste 120 ECTS. De studenten dienen zich tevens te hebben verdiept in het onderwerp van de desbetreffende specialisatie, in dit geval 'Psychologie van het Kind en de Adolescent'.

Ter zitting merkt de voorzitter op dat de toelatingscommissie naar aanleiding van de e-mail van appellant van 11 juni 2013 de gang van zaken met betrekking tot zijn toelatingsverzoek dient na te gaan. Het College wil echter het voorliggende beroep beperken tot het besluit van 17 juli 2013 en het aansluitend ingediende beroepschrift van 6 augustus 2013.

De voorzitter vraagt of verweerder kan aangeven wat de verschillen zijn tussen de het voorliggende beroep en CBE 13-112 dat is behandeld op 14 augustus 2013. Dit betref een afwijzing voor toelating tot dezelfde specialisatie, Psychologie van het Kind en de Adolescent. Appellant onderbouwt zijn beroepschrift met dezelfde gronden als aangevoerd in CBE 13-112, met verwijzing naar dezelfde met name genoemde studenten. Verweerder heeft naar aanleiding van vragen uit het College op de zitting van 14 augustus 2013 nadere informatie verstrekt voor het beroep CBE 13-112. Appellant komt van een andere universiteit, maar de gronden voor afwijzing zijn gelijk.

Verweerder verklaart desgevraagd dat de gevallen CBE 13-112 en CBE 13-078 identiek zijn. De vooropleiding en de gronden voor afwijzing zijn identiek en beide studenten doen een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Zij onderbouwen hun beroep op het gelijkheidsbeginsel met verwijzing naar dezelfde met name genoemde studiegenoten. Desgevraagd geeft verweerder aan dat een staflid de vooropleiding van beide appellanten heeft bekeken. Deze is van mening dat bij beide gevallen dezelfde verdiepingscursus(sen) ontbrak(en). Beide gevallen zijn hetzelfde.

De voorzitter geeft aan dat, nu verweerder heeft verklaard dat beide beroepen identiek zijn, het College deze op dezelfde voet zal behandelen.

Het College heeft het beroep CBE 13-112 gegrond verklaard en het besluit van 11 juni 2013 vernietigd.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is derhalve het beroep gegrond en moet het besluit worden vernietigd.

Het College betreurt het dat, nu verweerder wist dat op 14 augustus 2013 ter zitting is afgesproken dat de appellante in die zaak hangende haar beroep kon beginnen met de specialisatie, deze mogelijkheid aan appellant niet is geboden.

**Uitspraak**

**13-78**

Blad 6/7

Ter zitting is gebleken dat de secretaris van de toelatingscommissie erop heeft gewezen dat de beide zaken identiek zijn en ook heeft gevraagd appellant toe te laten tot het programma hangende het beroep. Het College betreurt het dat nu de beroepen gegrond zijn verklaard en de besluiten van respectievelijk 11 juli 2013 en 17 juli 2013 worden vernietigd, de identieke gevallen in dit opzicht weer niet gelijk behandeld zouden worden. Het College dringt er daarom bij de toelatingscommissie en examencommissie op aan om gebruik te maken van mogelijkheden om appellant bij de voortgang van zijn studie ter wille te zijn.

Verweerder dient een nieuw besluit te nemen op het verzoek van appellant met inachtneming van deze uitspraak. Daartoe zal een termijn worden gesteld. Mocht appellant zich niet met het aldus genomen besluit kunnen verenigen, kan hij daartegen opnieuw administratief beroep bij het College instellen.

Het College wijst er voorts op dat verweerder er terdege rekening mee dient te houden dat een hernieuwde afwijzing van het verzoek zodanig in strijd komt met het belang van appellant bij een voortvarend genomen eindbeslissing op zijn verzoek om toelating dat verweerder door het verzoek om toelating af te wijzen wederom in strijd met het recht handelt.

**Uitspraak  
13-78**  
Blad 7/7

#### 4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 17 juli 2013;
- III. draagt verweerder op om binnen één week na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het verzoek van appellant om toelating tot de masteropleiding Psychologie, specialisatie 'Psychologie van het Kind en de Adolescent' en dit door toezending aan hem bekend te maken;
- IV. verstaat dat verweerder een afschrift van dit besluit aan de secretaris van het College zendt.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), prof.dr. E.P. Bos, dr. J.J.G.B. de Frankrijker, mr. C. de Groot, mw. S. Chen LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. A. van Ingen Scholten.

mr. H.J.G. Bruens  
voorzitter

mr. A. van Ingen Scholten  
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: